

[Christmas Møller.]

Venstre har brudt sit Løfte og burde sige: Kurs 22,50 var en vanskelig Ting for os at gaa med til, denne Kronesækning o. s. v., saaledes som vor Politik har været. Det var ogsaa det, vi kom til, og saa maa denne Diskussion standse. Paa mit Partis Vegne — og jeg tror ogsaa, jeg taler for vide Kredse — maa jeg kræve at faa at vide: Hvad er de enkelte Partiers Politik paa dette Omraade? Regeringen har vel svaret for sit Vedkommende, vi for vort Vedkommende har svaret — men er det den Tjære, det drejer sig om — all right — eller er det noget andet og mere?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fordi han saa uforbeholden tager Afsked med „Berlingske Tidende“s Referat. Men naar det ærede Medlem mener, at jeg paa Forhaand maatte vide, det var forkert, maa jeg dog sige, at han kan ikke vente, at jeg altid skal regne med, at det er forkert, hvad der staar i det Blad.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at det nu snart er trivielt at spørge om, hvad Venstre mener med Tilpasningen. Men naar Venstre ikke vil sige det? Det ærede Medlem har jo ikke sagt noget i Dag derom. Det ærede Medlem vil vel ikke fortælle mig, at en Nedsættelse af Statens Udgifter, som jeg har nævnt, paa nogle faa Millioner kunde have skaffet den Tilpasning i Erhvervslivet, som havde gjort Landbrugets Vilkaar bedre, end de er nu? Det ærede Medlem siger, at hans Parti er gaaet ind for en Rentesækning. Ja, det er dog med et vist Forbehold; jeg tror ikke, det ærede Medlem kan sige, at hans Parti har villet skaffe Landbruget større Rentelettelse, end Regeringspartierne har villet, saa dristig er det ærede Medlem ikke. Det, jeg har fremført over for Venstre i Dag, er dette: Vil Venstre staa op her og sige, at den Tilpasning ved Nedsættelse af det offentlige Udgifter, som Venstre gør sig til Talsmand for, vilde have haft den Betydning for Landbrugserhvervet, at den kunde have klaret Landbrugets Vanskeligheder? Det er dette, jeg har indvendt over for det ærede Medlem, for at sige noget saadant er nemlig uden Mening.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Clausager i, at det er paa de smaa Ting, man skal kunne bedømme Folks Paalidelighed.

Men jeg tror, det er et farligt Omraade for det ærede Medlem at komme ind paa. Kursens Fastsættelse i Januar 1933 blev ledsaget af en Erklæring fra tre Partier med det bestemte Formaal at sige: Nu skal der skaffes Ro om Kronen, Kursen fastlægges ved 22,50, det vil sige, Kronen gaar ikke yderligere ned. Ellers var der ingen Mening i at udsende denne Erklæring, den havde til Formaal at sige, at nu var der sat Bom. Og jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at den Kronediskussion, der føres, hvor et Partis Medlemmer siger forskellige Ting Landet rundt, hvor Partiets Formand ved visse Lejligheder siger een Ting, ved andre Lejligheder en anden Ting, er Erhvervslivet, er Landet ikke tjent med. Den danske Krones Værdi ligger, som jeg har sagt, i 40erne, under 50 Øre, den ligger paa Grænsen af, hvad de engelske Koloniers Mønt er. Jeg advarer Venstre mod at føre en Kronediskussion, som kan blive til ubodelig Skade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har jo ganske Ret i, at vi maa have Klarhed paa, hvorledes Valutaforliget i Januar 1933 skal forstaas, saa meget mere som der umiddelbart efter, at Forliget var sluttet mellem de to kontraherende Parter, som jeg sagde i Gaar, viste sig en principiel Divergens. Man kan enten hævde, at Kursen 22,50 er en Bundkurs, saaledes at Kronen meget vel kan hæves over, men den kan ikke sænkes under denne Kurs. Det var det, man straks i Regeringspressen forsøgte paa i Januar 1933. Man kan ogsaa, hvad sikkert mange Landmænd kunde ønske, hævde, at 22,50 er et Loft, at man ikke maa hæve Kronen op over denne Kurs, men at den godt kan sænkes yderligere. Man kan for det tredje sige, at 22,50 er baade Bund og Loft, saaledes at denne Kurs under ingen Omstændigheder maa fraviges. Og endelig kan man for det fjerde hævde, at 22,50 er en Kurs, som man har sat under Hensyn til de givne, foreliggende Forhold, men som meget vel kan ændres op eller ned, efter som Erhvervslivets Tarv her i Landet og økonomiske og valutamæssige Forhold ude i Verden maatte gøre det hensigtsmæssigt. Jeg mener, at den sidste Fortolkning er den eneste rimelige, navnlig naar det tages i Betragtning, at Kursen 22,50 blev fastsat aldeles ikke efter Hensynet til de erhvervsøkonomiske Interesser her i Landet, men som en ren Kohandel mellem de to